

TOLLE, LEGE!*(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)***B év – Évközi 5. vasárnap****Gondolatok vasárnapra****5. ÉVKÖZI VASÁRNAP**

Jézus közöttünk van. Azt akarja, hogy kegyelmeivel ne csak a magunk, hanem mások üdvösségén is munkálkodjunk.

Jób 7,1-4. 6-7: Jób panasza mintha mindnyájunk keserves tapasztalatát fogalmazná meg. „Nemde küzdelem az ember sorsa a földön?” Bizonyára mindnyájan számos példát tudnánk mondani a saját életünkből, illusztrálva vele Jób megállapítását. Hányan szenvednek az egészség, az anyagiak, a lelki békesség hiánya miatt! Mennyi fájdalmat tudnak okozni az emberek egymásnak! Mennyi elkerülhető, ha nemcsak mások hibáinak emlegetéséig jutunk el! ... Dolgozni, fáradozni, a jóra törekedni hozzátartozik az emberi léthez, de ez csupán eszköz, átmeneti időre elvállalt teher - semmiképpen sem lehet magának az életnek a végcélja.

1Kor 9,16-19; 22-23: Szt. Pál magából kiindulva köti szívünkre az evangélium hirdetését. Csak azok remélhetnek ezért jutalmat, akik azt önként, a szeretet indítására teszik. Csak ekkor beszélhetünk apostoli buzgóságról, amely önmagunk feláldozását kéri tőlünk.

Mk 1,29-39: Jézus küldetésének első állomása Kafarnaum. Találkozik a szegényekkel és mindenféle nyomorulttal. Szeretete nemcsak az evangélium igazságait tárja eléjük, hanem mindenféle betegségből kigyógyítja őket. Azonban mindennél fontosabb, hogy másokat az örök üdvösségre segítsünk. - Jézus példájával mutatja meg, hogyan kell az Úr napját megszentelnünk. A vele való találkozás teszi azt ünneppé számunkra.

† EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 1,29-39)

Abban az időben Jézus kijött a zsinagógából, és elment Simon és András házába. Simon anyósa lázas betegen feküdt. Mindjárt szóltak is Jézusnak. Jézus odament hozzá, megfogta a kezét, és fölsegítette. Erre megszűnt a láza, és szolgált nekik. Amikor lement a nap és beesteledett, odavitték hozzá a betegeket és a gonosz lélektől megszállottakat. Az egész város ott szorongott az ajtó előtt. Jézus pedig sokakat meggyógyított, akik különböző bajokban szenvedtek; és sok ördögöt kiűzött. De nem engedte megszólalni őket, mert tudták, hogy ő kicsoda.

Hajnalban Jézus nagyon korán kelt. Kiment (a házból), elment egy elhagyatott helyre, és ott imádkozott. Simon és a vele lévők utánamentek. Mikor megtalálták, azt mondták neki: „Téged keres mindenki!”

De ő azt felelte: „Menjünk el máshová, a szomszédos helységekre, hogy ott is hirdessem az evangéliumot, – hiszen ezért jöttem.” És ment, hirdette az evangéliumot a zsinagógákban Galilea egész területén, és kiűzte az ördögöket.

Ezek az evangélium igéi.

JÉZUS ÉS AZ IMA – Lukács László

„Az Atya küldött”, vallja magáról Jézus. A tanítványoknak akkor még legfőbb sejtésük lehetett arról, hogy mit is takar ez a mondat: Jézus a Szentháromságban öröktől egy az Atyával és a Szentlélekkel. Megtestesülésekor nemcsak testet ölt magára, hanem evvel elvállalja azt is, hogy emberlétével tér és idő távolságába kerüljön az Atyától. Ezt a távolságot hidalja át avval, hogy egészen eltölti őt a Szentlélek, hogy lelkének bensejében megszakítás nélkül párbeszédben áll az Atyával; nem véletlenül kívánja tanítványaitól is a szüntelen imádságot.

Jézus egész napja az emberek között telik: „Téged keres mindenki”, s ő időt és fáradságot nem kímélve tanítja és gyógyítja az embereket. Nemcsak fizikai erejét, idejét áldozza fel, hanem még az Atyával való bensőséges együttlét óráit is. Éjszakáiban, hajnalaiban jut csak ideje arra, hogy másoktól távol, egyedül „imádkozzék”.

Csak úgy tudjuk követni a szolgáló Jézust, ha tanulunk az imádkozó Jézus példájából is.

ÉLETEM FÖLÖTT MEGNYÍLIK AZ ÉG – Anzelm Grün

„Letekint Isten a mennyből, s látja mind az emberfiakat.

Ő alkotta mindnyájuk szívét, jól ismeri minden tettüket.

Az úr szeme ügyel az istenfélőkre, akik az ő irgalmában bíznak”. (Zs 32,13. 15. 18.)

Ha akarod, a következő imát az úgynevezett „orante” (imádkozó) testtartásban is imádkozhatod. Tárd ki a karod magasan és minél szélesebben, mintha egy nagy gömböt tartanál.

Uram, Jézus Krisztus, hálát adok Neked, hogy megajándékoztál a mai nappal. Minden tettemben Te kísérsz ma engem.

Imám megnyitja az eget életem fölött, hogy mindenben, amit ma teszek, átéljem fölöttem ragyogó mennyországod tágasságát.

Így nyíljon meg az ég házunk minden lakója felett, hogy ma tágra nyílt szívvel élhessenek!

Nyíljon meg a menny mindazoknak, akiknek az ég szürkének és felhősnek tűnik, akik mindent sötéten látnak. Nyisd meg, Uram, szemüket mennyországod szépségére, szereteted fényére!

Nyíljon meg az ég városunk fölött! Add, hogy az emberek ne ragadjanak le a felszínnél! Engedd, hogy megsejtsék hétköznapjaik fölött a mennyországot, ez adjon életüknek értelmet, távlatot, zaklatottságukban hozzon megnyugvást.

Nyíljon meg a menny hazánk és az egész világ fölött! Csak a Te eged köthet össze bennünket egymással. Csak ez mutathatja meg nekünk, hogy közülünk senki sem birtokolhatja egymaga a földet, hiszen az ég is mindannyiunké.

Add, hogy amikor az égre nézünk, felismerjük: a mi hazánk a mennyben van, és mindnyájunknak szól az örök élet és örök üdvösség ígérete.

GYÓGYÍTÓ TITOK – Gyökössy Endre

A minap a Bibliámból a zsoltárokat olvasgattam. Szeretem ezt a forró lüktetésű könyvet, hiszen ez a mi imakönyvünk - és ha elakadok néha, újra és újra fellapozom. Éppen a 34. zsoltárnál nyílt ki, és olvastam:

„Az Úrhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegetem.

Öröme derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk...”

- amikor csengett a telefonom. Egy kedves, idős közösségi tagunk hívott fel és elmondta, miért nem látjuk mostanában a gyülekezetben. Gyöngéledik, nehezen tud járni. Aztán elbeszélte valami nagyon fontosat:

Egy éjszaka irtózatossá, metsző fájdalomra ébredt. Rettenetesen hasogatott a térde, s kínjában szinte felkiáltott. Aztán nagy nehezen felült s úgy érezte, hogy ezzel a kinnal így fog reggelig ülni. De akkor eszébe jutott, hogy van egy Orvosa, akit ilyenkor is lehet és szabad zavarni, és elpanaszolta neki a kínját.

- Aztán lefeküdtem újra és tudtam, hogy el fogok aludni - mondotta.

- Aztán már nem fáj? - kérdeztem.

- De fáj.

- Csak nem annyira? - faggattam tovább.

- Még azt sem merném mondani. Fáj bizony: de másként...

- Hogyan másképpen?

- Azt nem tudom elmondani, de másként. Valahogy vidámabb lettem, aztán aludni is tudtam.

Elköszöntünk, letettük a kagylót - ismét a Bibliám után nyúltam és ott folytattam az igeolvasást, ahol abbahagytam:

„Az Úrhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegetem. Öröme derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk...”

Döbbenetesen tettem le a könyvet, a Könyvek Könyvét. Ami az előbb még csak fekete betűtenger volt csupán, amelyen átsuhant a tekintetem s már-már tovább

lapoztam: hirtelen fellobbant, mint a csipkebokor, és ott világított előttem az élő és étellel teli Ige! Szinte a kész igehirdetés.

Megértettem, hogy a mi áldott Orvosunk nem mindig úgy gyógyít, hogy elveszi a kint, hanem olykor úgy, hogy fáj az bizony tovább is - de másként. És úgy már el lehet viselni. Úgy már el lehet hordozni. Úgy már el lehet vele aludni és élni... Mi már tudjuk, hogy valóban ilyen az Isten! Mert olyan, mint Jézus Krisztus! Akiben Isten érezhetően és láthatóan felénk fordult, hogy mi tudjuk, kihez és hova fordulhassunk, ha kínjaink és sebeink gyötörnek. Boldog ember az, aki Őbenne bíz, aki bizalommal fordul Krisztus felé - a Krisztus-arcú Isten felé.

Miért? Akkor nem fáj többé?

Még fáj! De másként!

Miért? Akkor nem éget?

Talán éget. De másként!

Mint ahogy fájt és égetett a tékozló fiú szégyene, testi-lelki kínja akkor is, amikor már elfordult a disznók vályújától és hazafelé tartott, az Atya háza felé. De biztos vagyok benne, hogy egészen másként fájt és égetett, mint amikor még háttal élt az Atyjának.

ÖRÜLJ AZ ÉLETNEK – Anzelm Grün

A különféle népek gondolatvilága hasonlít egymáshoz. Már a Prédikátor könyve is - amely a zsidó és a görög bölcséletet ötvözi - arra szólít fel, hogy „élvezd az életet”: „Mert ez a te osztályrészed az életből” - írja a könyv (Préd 9,9). Senki sem tudja, meddig tart az élete, és azt sem tudjuk, Isten meddig engedi, hogy boldogságban éljünk. Ezért kell örülnünk a jelen pillanatnak, amellyel Isten megajándékozott.

„Örülj az életnek. Már most is késő” - figyelmeztet egy kínai bölcsesség. Az élet élvezetét hasonlóan indokolja, mint a Biblia. „Már most is késő.” Nincs hát sok értelme még későbbre halasztani a derűs életet. Nem tudhatod, hogy mennyi alkalmad adódik még rá. Mindig késő van ahhoz képest, ahogyan gondolnánk. Az időnk véges. Ez régen is így volt, ma is így van. Bennünket is arra hív meg Isten, hogy örüljünk a jelen pillanatban. Ha egészen elmerülünk benne, észrevesszük, hogy mindent felkínál, amire vágyunk: valódi jelenlétet, a lét teljességét, szépséget, életet.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkápolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!

COVID MISE és SZENTSÉGIMÁDÁS:

A Kórházkápolnában minden csütörtökön 15 órakor.